

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 738/2002

af 29. april 2002

om støtte til forarbejdning af sukkerrør til saccharosesirup eller rom af landbrugsoprindelse i de franske oversøiske departementer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1452/2001 af 28. juni 2001 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de franske oversøiske departementer og om ændring af direktiv 72/462/EØF og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 525/77 og (EØF) nr. 3763/91 (Poseidom) ⁽¹⁾, særlig artikel 18, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 17 i forordning (EF) nr. 1452/2001 ydes der EF-støtte til forarbejdning af sukkerrør til sukkersirup (i det følgende benævnt »saccharosesirup») eller rom af landbrugsoprindelse som defineret i artikel 1, stk. 4, litra a), nr. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 af 29. maj 1989 om fastlæggelse af almindelige regler for definition, betegnelse og præsentation af spiritus ⁽²⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 3378/94 ⁽³⁾.
- (2) Støtten udbetales på betingelse af, at der betales sukkerrørproducenten en minimumspris for en årlig maksimumsmængde på 75 600 HRA og, når det gælder saccharosesirup, for en årlig maksimumsmængde på 250 t.
- (3) Der bør fastsættes en minimumspris for sukkerrør, hvorved der tages hensyn til den referencepris for sukkerrør bestemt til sukkerfabrikation, som gælder i vedkommende departement, samt en ordning med eventuel nedsættelse af de støtteberettigede mængder rom eller saccharosesirup for at sikre, at maksimumsmængderne i artikel 17, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1452/2001 bliver overholdt.
- (4) Saccharosesirup bør defineres nærmere, da det ikke drejer sig om sukkerproduktion som omhandlet i artikel 13-18 i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 ⁽⁴⁾.
- (5) For at gøre det nemt at udnytte de årlige maksimumsmængder bør denne forordning kunne anvendes fra begyndelsen af kalenderåret 2002.

- (6) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Støtten til direkte forarbejdning af sukkerrør til saccharosesirup eller rom af landbrugsoprindelse, jf. artikel 17 i forordning (EF) nr. 1452/2001, udbetales på de i nærværende forordning givne betingelser til producenter af saccharosesirup og destillationsvirksomheder:

- a) hvis anlæg befinder sig på et af de franske oversøiske departementers område, og
- b) som af sukkerrør høstet i samme franske oversøiske departement fremstiller:
 - saccharosesirup af en renhed på under 75 %, der anvendes ved fremstilling af aperitiffer, eller
 - rom af landbrugsoprindelse, jf. artikel 1, stk. 4, litra a), nr. 2, i forordning (EØF) nr. 1576/89.

2. Støtten udbetales hvert år for de mængder sukkerrør, som er forarbejdet direkte til saccharosesirup eller rom af landbrugsoprindelse, og for hvis vedkommende saccharosesirupproducenten eller destillationsvirksomheden godtgør at have betalt de pågældende sukkerrørproducenter i hvert fald den minimumspris, der omhandles i artikel 2. Sidstnævnte betingelse gælder ikke i tilfælde af forarbejdning af egen avl.

3. Støttebeløbet fastsættes for:

- a) saccharosesirup til 9,0 EUR/100 kg sukker udtrykt i hvidt sukker
- b) rom af landbrugsoprindelse til 64,22 EUR/hl ren alkohol.

Artikel 2

1. Den minimumspris, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1452/2001, fastsættes for hvert departement som følger:

— Réunion:	51,01 EUR/t sukkerrør
— Martinique:	45,16 EUR/t sukkerrør
— Guadeloupe og Fransk Guyana:	55,95 EUR/t sukkerrør.

Minimumsprisen gælder for en vare af god handelsmæssig kvalitet med standardsukkerindhold. Leveringstrinnet er sukkerrør leveret frit fabrik.

⁽¹⁾ EFT L 198 af 21.7.2001, s. 11.

⁽²⁾ EFT L 160 af 12.6.1989, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 366 af 31.12.1994, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

2. Standardsukkerindholdet samt tabellen for tillæg og fradrag, der skal anvendes på minimumsprisen, hvis sukkerindholdet i de leverede sukkerrør er forskelligt fra standardsukkerindholdet, vedtages af den myndighed, som er udpeget af Frankrig på forslag af en blandet kommission sammensat af destillationsvirksomheder eller sirupproducenter og sukkerrørproducenter.

Artikel 3

1. Der føres bevis for betaling af minimumsprisen til sukkerrørproducenten i form af en attestering påført af sirupproducenten eller destillationsvirksomheden på stempelfrit papir. Attesteringen angiver:

- a) sirupproducentens eller destillationsvirksomhedens navn
- b) sukkerrørproducentens navn
- c) de samlede mængder sukkerrør, for hvilke der er betalt minimumspris som fastsat for det pågældende kalenderår, og som den pågældende sukkerrørproducent har leveret til sirupfabrikken eller destillationsvirksomheden i løbet af samme kalenderår
- d) den produktmængde, for hvilken minimumsprisen er betalt.

2. Attesteringen underskrives af sukkerrørproducenten og sirupproducenten eller destillationsvirksomheden.

3. Originalen af attesteringen opbevares af sirupproducenten eller destillationsvirksomheden. En kopi sendes til sukkerrørproducenten.

4. I tilfælde af forarbejdning af egen avl fører sirupproducenten eller destillationsvirksomheden et særskilt lagerregnskab for de mængder sukkerrør, der kommer fra egen bedrift.

Artikel 4

1. De maksimumsmængder, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1452/2001, er 75 600 hl rom af landbrugsoprindelse, udtrykt i ren alkohol, og 250 t sukker-sirup.

2. Hvis summen af de mængder, der ansøges om støtte for, i et kalenderår overstiger maksimumsmængden af rom eller maksimumsmængden af saccharosesirup, nedsættes mængden af det pågældende produkt i hver ansøgning med en ensartet procentsats.

3. Frankrig kan dog fordele den i stk. 1 nævnte rommængde på de enkelte departementer ud fra den gennemsnitsmængde rom af landbrugsoprindelse, som vedkommende departement

har afsat i løbet af årene 1997-2001. Hvis de samlede mængder, der ansøges om støtte for, overskrider maksimumsmængden, kan nedsættelsesprocentsatsen fastsættes forskelligt for de forskellige departementer.

4. Støtteansøgningerne indgives til de myndigheder, der er udpeget af Frankrig.

Artikel 5

1. De nationale myndigheder træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at betingelserne overholdes for ydelsen af den støtte, der er fastsat i denne forordning.

2. Der gennemføres kontrol i form af administrativ kontrol og kontrol på stedet. Den administrative kontrol skal være udtømmende og skal, hvor det er relevant, omfatte krydskontrol med data fra det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 3508/92⁽¹⁾. Kontrollen skal ligeledes omfatte de leverede mængder sukkerrør og overholdelsen af den i artikel 2 nævnte minimumspris.

På grundlag af en risikoanalyse gennemfører de nationale myndigheder stikprøvekontrol på stedet hos hver sirupproducent og hver destillationsvirksomhed; denne kontrol skal omfatte mindst 10 % af de mængder, som sukkerrørproducenterne har leveret.

Artikel 6

Frankrig meddeler Kommissionen følgende:

- a) inden tre måneder efter denne forordnings ikrafttrædelse eventuelle supplerende foranstaltninger i medfør af artikel 5
- b) inden 45 arbejdsdage efter udgangen af hvert kalenderår:
 - de samlede mængder saccharosesirup eller rom af landbrugsoprindelse, der er ansøgt om støtte for, udtrykt i hvidt sukker eller hl ren alkohol
 - hvilke fabrikker eller destillationsvirksomheder der har modtaget støtte
 - for hver fabrik eller hver destillationsvirksomhed: de modtagne støttebeløb samt de mængder saccharosesirup eller rom af landbrugsoprindelse, som er blevet produceret.

Artikel 7

Kommissionens forordning (EF) nr. 59/97 ophæves⁽²⁾.

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2002.

⁽¹⁾ EFT L 355 af 5.12.1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 14 af 17.1.1997, s. 25.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. april 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen
